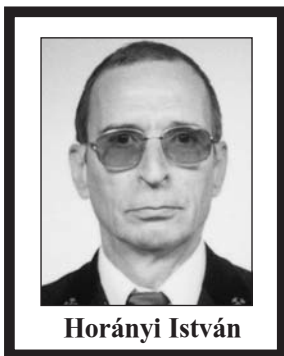

HORÁNYI ISTVÁN (1946 – 2021)

Horányi István aranyokleveles bányamérnök, türelemmel viselt súlyos betegsége és a COVID-19 fertőzés következtében, életének 75. évében, 2021. szeptember 9-én elhunyt, alig három héttel követve 50 éven át hű társát, szeretett feleségét, akit szintén a járvány miatt veszített el.

Horányi (Hofhauser) István 1946. november 15-én Sopronban született. Általános és középiskolai tanulmányait szülővárosában végezte. 1966-ban sikeres felvételit követően kezdte meg mérnöki tanulmányait a Nehézipari Műszaki Egyetem Bányamérnöki Karán. 1971-ben szerzett bányamérnöki oklevelet a bányageológiai szak, hidrogeológus ágazatán.

Mérnöki pályafutását a VIKUV Győrszemerei Üzemében kezdte, ahová társadalmi ösztöndíjaként került. Három évet töltött Győrszemerén, különböző szakmai feladatokat ellátva, széleskörű ismereteket szerzett a vízkutatás, a mélyfúrás, a vízkitermelés és kezelés elméleti és gyakorlati problémáinak megoldásában egyaránt. Szakmai pályafutását 1974 őszétől a MÉLYÉPTERV Nyugat-dunántúli Közműtervező Osztályán folytatta, mint talajmechanikus, de pár hónap után már víz- és csatornahálózatok tervezésével foglalkozott, majd az akkor induló „gázprogram” igényének megfelelően bekapcsolódott a gázhálózatok tervezésébe. Két éves „gázos” tervezői

munkálkodása elismeréseként a bányahatóság javaslatára, az akkori új gáztörvény szakmai képesítésre vonatkozó előírásai alól kapott OBF felmentéssel, kiemelt projektek (Sopron, részben Győr városi gázról földgázra való átalításának tervezése, ill. művezetése) szakmai irányítására, megvalósítására kapott megbízást.

A 80-as évek elejétől GMK, majd kisszövetkezeti keretek között végzett hasonló tervezői munkákat. 1989-től kiváló német nyelvtudását és szakmai felkészültségét hasznosítva Ausztriában vállalt munkát, az Asphalt und Beton Ges.m.b.H útépítő vállalkozásnál. Miután 1989 júniusában az AB GmbH anyacége a Bau Holding Ag. megvásárolta a magyarországi Aszfaltútépítő Vállalatot, „kiküldetésbe került” szülőhazájába azzal a feladattal, hogy a létrejött Magyar Aszfalt szervezeti és működési rendjét a konzern gyakorlatának megfelelően kialakítsa. Útépítő vállalkozás lévén fontos kérdés volt az alapanyagok biztosítása, ezért a létrejött cég, irányításával kő- és kavicsbányákat vásárolt, ill. alapított az ország területén. 2000-tól a céghez tartozó bányauzemek egyesítésével megalakult KÓKA Kft. ügyvezetője lett, amely feladatot 2008-ban történt nyugdíjba vonulásáig ellátta. Az ausztriai anyacége, még a nyugdíjazása után is, évekig igényelte emberi és szakmai tapasztalatát, tanácsait.

Munkáját a megalapozottság, a szakmai és emberi tisztesség, a megbízhatóság és szavahihetőség jellemezte. Ezen elvek alapján választotta meg munkatársait is és tőlük is elvárta ezen elvek betartását.

Horányi István kiváló szakember, kolléga, igazi közösségi ember volt. Már egyetemi éveitől kezdve vezető szerepet vállalt az 1959-ben Sopronból Miskolcra átkerült bányász kari hallgatók közösségének összefogásában, a Selmeci-Soproni diák hagyományok átvételében. Kezdeményezője és cselekvő részese volt a kollégiumban a „Bányász Klub” létrehozásában, melyben sok szervezett előadást, tanácskozást, szakmai és professzori élménybeszámolót sikerült összehozni az akkor erősödő hagyományörzés keretei között. Országos jelentőségű és hírvű volt, a bányász és kohász hallgatótársaival az NME-n megrendezett „Diákpolitikusok Országos Vetélkedője” rendezvény is. Tapasztalatával, javaslataival közel húsz éven át segítette és támogatta a Bányamérnöki, később a Műszaki Földtudományi Kar munkáját, a Kari Tanács állandó meghívott külső tagjaként. Szakmai közéleti aktivitását, szervező tevékenységét mutatja az MBSZ, az OMBKE, valamint a hidrogeológiai, vízkutatási, mélyfúrási szakmai szervezetekben vállalt és végzett munkája.

Egyesületünknek (OMBKE) hivatalosan 1971-től volt tagja. Számos szakmai rendezvényen, konferencián tartott előadást, kiemelten az ásványvagyongazdálkodás, az ásványvagyongvédelem témakörben, jó és rossz, hazai és külföldi példákat is bemutatva. Közel tíz publikációban foglalta össze az előbbi témakörökkel kapcsolatos tapasztalatait és javaslatait.

Szakmai, közéleti munkája elismeréseként több kitüntetést kapott: 2001-ben „Szt. Borbála érem” miniszteri elismerés; 2004-ben a „Magyar Bányászatért” érem; 2004-ben és 2011-ben OMBKE plakett; 2007-ben „Scholz Vilmos” érem; 2007-ben „Pro Fakultate Rerum Metallicarum” érem; 2009-ben „Miniszteri elismerés”; 2013-ban „Wahlner Aladár” emlékérem; 2019-ben „Zsigmondi Vilmos” érem. Ötven éves szakmai pályafutása elismeréseként az Alma Matertől kapott „Aranyoklevelét” személyesen sajnos már nem tudta átvenni.

Horányi István a családját, lányait, unokáit rajongásig szerető és támogató, őszinte, segítőkész ember, kiváló kolléga és barát volt.

Kedves István, sokunk által tisztelt és szeretett Hofi: Isten Veled, Nyugodj Békében.

Dr. Böhm József

VARGA MIHÁLY (1946 – 2021)

Mély megrendüléssel fogaduk a hírt, akik ismerték és szerették, hogy Varga Mihály okleveles bányamérnök, az egykori Mecseki Érbányászati Vállalat volt vezérigazgatója, Egyesületünk tiszteleti tagja 2021. július 5-én tragikus hirtelenséggel elhunyt.

1946. március 28-án született a Somogy megyei Pusztakovácsiban, bátyja után szülei második gyermekeként. Az általános iskolát Mikén végezte el, majd 1963-ban Pécsen a Péch Antal ipari tanuló intézetben vágár, 1967-ben a Cséti Ottó Bányaiipari Technikumban bányatechnikus képesítést szerzett. 1973-ban szerezte meg bányamérnöki oklevelét a Nehézipari Műszaki Egyetemen. Az egyetemen sportolt is, az egyetemi sportklub, a MEAFC labdarúgó csapatának kapusa volt. Tanulmányai, üzemi gyakorlatai során megismerte a bányamunka minden szintjét, a fizikai, vágvegi munkától a közvetlen termelésirányításon át a mérnöki, műszaki feladatok megoldásáig. Emiatt széleskörű volt a rálátása későbbi munkahelyének munkaszervezetére, a bányaüzem legkülönbözőbb beosztásaiban dolgozók feladataira, problémáira. Munkássága Pécshez, a magyarországi urániparhoz kötődik. A Mecseki Érbányászati Vállalatnál és jogutódjainál dolgozott felelős beosztásokban 1973-tól. Kővágószőlősn, a III. számú Bányauzemben technológus, 1974-től körletvezető, 1978-tól biztonsági mérnök. Ezután 1981-től a vállalat biztonságtechnikai osztályvezetője, 1984-től műszaki főosztályvezetője, 1988-tól a vállalat vezérigazgatója. A Mecseki Érbányászati Vállalat átalakítása után 1991-től a Mecsekurán Kft. ügyvezető igazgatója volt 1992-ig. Ezen időszak alatt vezetésével a társaság komoly erőfeszítéseket tett az uránércstermelés tovább folytatására, ezek azonban rajta kívül álló okok miatt nem voltak sikeresek. Az akkor legígéretesebbnek tűnő nyugati „befektető” cég a sikertelen tárgyalások után még további anyagi követelésekkel állt elő, de Varga Mihály a londoni választott bíróság előtt is bizonyítani tudta igazát, és pernyertes lett. 1993-tól visszakerült a jogutód Mecseki Érbányászati Vállalathoz, illetve annak átalakulása után a MECSEKÉRC Zrt.-nél dolgozott tovább az uránbányászat által okozott környezeti károk kármentesítési programjának megvalósításán, különböző beosztásokban. Ugyanakkor ismét tanulmányokat folytatott, 1998-ban a Miskolci Egyetem Gazdaságtudományi Karán terület- és településfejlesztési szakmenedzseri oklevelet szerzett, új szaktudását a MECSEKÉRC Zrt. vagyionkezelési igazgatójaként hasznosította. Még nyugdíjasként is aktív volt, egészen 2016 végéig biztonságtechnikai főmérnökként dolgozott, amikor végleg visszavonult. Széleskörű szakmai munkája során különösen a bányászati biztonságtechnika területén végzett tevékenysége emelhető ki. Több műszaki fejlesztési és biztonságtechnikai tanulmány szerzője, szakmai cikkei jelentek meg a BKL Bányászatban. A Magyar Mérnöki Kamara bejegyzett szakértője volt.

Munkája elismerésképpen számos kitüntetést kapott, megkapta a Bányász Szolgálatért Érdemérem összes fokozatát, kétszer volt a bányászat Kiváló Dolgozója, majd 2018-ban „Magyar Bányászatért” életműdíj szakmai kitüntetésben részesült.

Az Egyesületbe végzős egyetemistaként, 1972-ben lépett be. 1978-tól a Mecsekaljai Csoport ifjúsági szakértője, 1984-től a helyi csoport titkára, több évig a mecseki helyi szervezet elnökhelyettese, 1997-2000-ig elnöke volt. 2004-2007 között az OMBKE Bányászati Szakosztályának elnökhelyetteseként végzett egyesületi munkát. Ezután is aktív vezetői tagja volt a Mecseki Szervezetnek, egészen haláláig.

A bányász hagyományok és emlékek megőrzéséért, valamint az OMBKE támogatásáért, a helyi és országos rendezvények szervezéséért egész pályája során sokat tett. Nagy szerepe volt a 2010. évi pécsi Bányász-Kohász-Erdész Találkozó sikeres megszervezésében ugyanúgy, mint a Pécsi Bányászati Múzeum föld alatti részének létesítésében, majd annak a 2000-es évek elején egy csőtörés okozta tönkremenetele utáni helyreállításában. Kuratóriumi tagja volt a Központi Bányászati Múzeum Alapítványnak és a Pécsi Bányásztörténeti Alapítványnak.

Az Egyesület érdekében kifejtett tevékenységét a Mikoviny Sámuel-emlékérem (1996) és a Szent Borbála-emlékérem (1997) kitüntetésekkel ismerték el. 2010-től az Egyesület tiszteleti tagja.

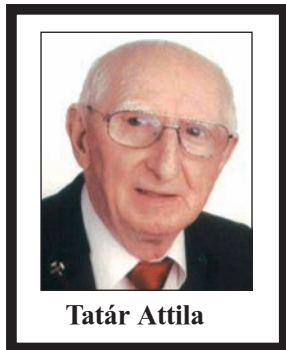
Családja, barátai, volt kollégái, munkatársai és tisztelői 2021. július 20-án vettek végső búcsút tőle a Pécsi Központi Temetőben. A gyászolók által körülvelt ravatalnál az OMBKE Mecseki Szervezetének tagjai álltak díszőrséget. A család búcsúzása után Kovács László okleveles bányamérnök intonálta az „Imhol a föld alá megyünk” című dalt, ezután a volt kollégák, az egykori mecseki uránbányászok nevében Turi Gyula okleveles bányamérnök idézte fel – személyes emlékekkel is összekötve – Varga Mihály gazdag életpályáját. A temetésen az Egyesület vezetését Huszár László okleveles bányamérnök és Hideg József okleveles bányamérnök választmányi tagok képviselték. A sír behatolásakor a pécsi Fekete Gyémánt Fúvószekerek a Bányászhimnuszt játszotta, és mondtunk felejthetetlen halottunknak utolsó Jó szerencsét!

A temetés után a család megemlékezésére hívta a Hotel Laterumba Varga Mihály legközvetlenebb iskola- és munkatársait, barátait. A megemlékezésen családtagjai: felesége, lányai, bátyja, ezután bányaiipari technikum osztály, illetve egyetemi tankörtársa, valamint e sorok írója idézték fel az elhunyttal közös személyes emlékeiket, méltatták kivételes emberi nagyságát.

Hideg József

TATÁR ATTILA (1941 – 2021)

Tatár Attila 1941. szeptember 11-én, Hajdúszoboszlón született Tatár Sándor borbélymester és Szatmári Eszter második gyermekeként. Szülei nagy szeretetben nevelték. A nehéz háborús időben édesapja sok katonai behívója miatt édesanyja egyedül gondoskodott a gyerekekről. 1946-ban hazajött édesapja az amerikai fogságból, üzletet nyitott, és úgy gondolták, hogy könnyebb lesz a sorsuk, de jött az 50-es évek minden nyomorúsága az egész országra.

Az általános és középiskolát Hajdúszoboszlón végezte. Igen jó tanuló volt, különösen matematikából és fizikából kiváló. 1959-ben felvették a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemre. A nyári szüneteket mindig munkával töltötte, hogy hozzájáruljon az egyetemre járás költségeihez.

1964-ben végzett a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem, bányamérnöki karának olajmérnök szakán. A Nagyalföldi Kutató és Feltáró Üzem valamennyi egységénél dolgozott, az Alföld valamennyi olajos régiójában. Először rövid ideig szülővárosában, Hajdúszoboszlón kezdett, majd Orosházán, a pusztaföldvári mező feltárásánál dolgozott. Azután az Északi-középhegység neves borvidékéhez, Egerbe sodorta a fűrés élet, ahol a demjéni mező nagyszámú feltárásán dolgozott fűrómérnökként. Ezt

követően a hazai olajipar koronagyémántja, az algyői mező következett, ahol nyugdíjas koráig dolgozott lyukbe-fejezési és kútkiképzési üzemegység-vezetőként, felelős műszaki vezetőként. Volt alkalma világbankos fűrés kútkiképzésén, a Makó-3 kútnál is közreműködni, ami különleges lehetőséget, technikát és újfajta gondolkodást hozott meg a hazai fűrésok körében. Szinte nincs olyan, aki ne emlegetné közülük egyik, vagy másik világbankos fűrésen szerzett tapasztalatait.

Különlegesen érdekes és embert próbáló időszak volt az, amikor egy olajmérnök nem csupán fűrt, vagy a kútkiképzéseken gyűjtötte a tapasztalatokat, de a COCOM-lista miatti el nem érhető nyugati technika hiányának hátrányait előnyre változtatva, számos újítást, modernizálást, új fűrés, kiképzési eszközök tömkelegének kitalálásában, legyártásában is aktív szerepet vállalt. Rengeteg mélybeni szerelvényhez, eszközhöz, packerokhoz kapcsolódó újítás fűződik Tatár Attila nevéhez is. Úttörő korszak volt, igazi olajipari pionirokkal.

Aztán a 80-as években, a hazai olajipar elképesztő fejlődésének elismeréseként ő is részt vett a nagy iraki kalandban, ahol a hazai fűrésvállalatok jónéhány kollégája próbálhatta ki tudását, tapasztalatát egy teljes idegen és zord, sivatagi környezetben is. Nem túlzás azt állítani, hogy akkor vált a hazai olajipar igazán nemzetközivé.

A magyar olajmérnökök, köztük Tatár Attila, megmutatták magukat a nemzetközi olajiparnak, és kiválóan vizsgáltak, megalapozták és megerősítették a hazai olajbányászat nemzetközi hírnevét. Később dolgozott Szíriában is, hiszen az arab világban hamar elterjedt, hogy ezek a magyar fiúk nem csak jól képzettek, de ha igazán komoly problémát kell, „józan paraszti ésszel” megoldani, akkor abban is kenterbe verik a nyugati kollégáikat. Ő is ilyen volt. Sosem a kifogásokat kereste, hanem a megoldásokban hitt. Biztos volt abban, hogy a magyarázkodásokra pazarolt energiát, a megoldás keresésére kell fordítani, mindig hasznosabb és eredményesebb.

Egy fűrómérnök otthoni berendezési tárgyai közé tartozott korábban, s szinte családtag volt, az állandó sisterszó, zúgó, időnként zajosan ébresztő URH berendezés. Ami persze biztosan mindig a legrosszabbkor szólalt meg, de most is látom magam előtt, hallom jellegzetes hangját, ahogy felveszi a kagylót és utánozhatatlan hanglejtésével, hangosan és határozottan beleszó: „Halló Tatár, Jó szerencséd!” És munkatársai, emberei megnyugodhattak, hiszen azonnal tudták, hogy a probléma meg lesz oldva, mert Tatárnál jó kezekben van, ha valaki, hát ő majd talál megoldást.

Legendás vezető, legendás fűrés volt, aki már munkája során szakmai és vezetői ikonná nemesedett kollégái, beosztottjai szemében. Irányítóként és emberként is mindenki nagyon szerette és tisztelte. Szigorú és következetes vezető volt, mert a munkában nem ismert tréfát. Azt vallotta, mindegy, hogy fent a kapcsolóállásban, csöklücsölés a munkapadon, vagy a csórámpán, netán éppen a bódében, vagy az irodában számítógép előtt dolgozol, de a munkádat a legnagyobb odafigyeléssel, a sikeres eredmény érdekében végezd! Ugyanakkor mindenkor emberségesen és megértően viszonyult kollégái problémáihoz is. Aki pedig csak egyszer is hallotta a nevetését, az megértette, mit jelent igazán felhőtlenül kacagni az egyre embertelenebbé váló világunk nyomorúságain.

Nyugdíjas korában is tovább dolgozott, így több olajipari cégnél dolgozott hazai és nemzetközi (szerbiai és szlovéniai fűrésokon), supervisor-ként s felelős műszaki vezetőként.

„Ha az, ki elment közülünk,

Eszedbe jut megint,

Köszönts rá egy „Jó szerencséd!”

Bányász szokás szerint. Bányász szokás szerint.”

Mi olajbányászok, most elbúcsúzunk... Halló, Tatár! Hallod? ... Utolsó Jó szerencséd!

Holoda Attila

3B

3B Hungária Kft.

H-8900 Zalaegerszeg, Wlassics Gyula u. 13. • Tel.: +36 92/549-033
info@3bh.hu • www.3bh.hu

HIVATALOS MAGYARORSZÁGI **metso** KÉPVISELET

Cikkíróinkhoz

A „BKL Bányászat”, „BKL Kőolaj és Földgáz” lektorált folyóiratok célja és feladata, hogy az Olvasóközönségét tájékoztassa a bányászattal kapcsolatos gazdasági és műszaki eredményekről, valamint szakmai munkák számára. Ezt a feladatot a szerkesztőség értékű szakmai munkák számára. Ezt a feladatot a szerkesztőség a beküldött kéziratok, hírek, tudósítások felhasználásával, szerkesztett leközlésével tudja teljesíteni. Ezúton is kérünk és bátorítunk mindenkit, hogy a megjelölt célokra megfelelő cikkeket, híreket küldjön szerkesztőségünknek a megadott emailcímmel. Kérjük, hogy munkánk megkönnyítése és a jó minőségű megjelenés érdekében az alábbiakat vegyék figyelembe:

Olyan szakcikket tudunk fogadni, amelyet a szerzők kizárólag a BKL Bányászat – Kőolaj és Földgáz részére nyújtottak be. Más, akár nyomtatott vagy internetes sajtótermék számára már benyújtott kéziratot akkor tudunk fogadni, ha ott a közlését elutasították. Ha a kézirat valamilyen rendezvényen elhangzott előadásból készült, kérjük a rendezvény megnevezését (név, idő, hely). Kérjük a kéziratral együtt a szerzők emailcímének megadását, valamint arcképének és néhány soros szakmai bemutatkozásának megküldését a cikk melletti leközléshez. Az arckép és a szakmai bemutatkozás megküldése akkor is szükséges, ha a szerző a közelmúltban már küldött kéziratot. Szívesen vesszük, ha a szerzők a cikk bírálatára felkérhető szakembert javasolnak, név, elérhetőség megadásával.

A kéziratot Word fájlban kérjük. A kézirat terjedelme szóközzel együtt maximum 25 000 karakter legyen. Átlagosnál több ábra, ill. táblázat esetén kérjük a szöveg terjedelmének csökkentését. A kézirat elején szerepeljen a cikk címe, a szerzők neve, legmagasabb szakképzettsége, tudományos fokozata, szolgálati beosztása, munkahelyének pontos neve, ezt rövid (5-10 soros) tartalmi kivonat, majd a cikk szövege kövesse. A szövegben az ábrák sorszáma és címe külön bekezdésben a megjelölés tervezett helyén szerepeljen, magát az ábrát nem kérjük a Word kéziratban elhelyezni.

A kézirat szövegét folyamatosan, a többszintű felsorolások kerü-

lésével, bekezdésekkel tagolva, az önálló részeket számozás nélküli al-címmel ellátott fejezetekbe foglalva kérjük. A forrásokra az irodalomjegyzék zárójelbe tett sorszámaival kell hivatkozni. A betűszavak (pl. MBFSZ) jelentését azok első előfordulásakor teljes szövegű kiírással kell megadni. A szövegben és a képletekben az SI mértékegységeket kell használni. Képletek esetén különös gondosságot kérünk a jelek, idegen betűk leírásakor. Ehhez kérjük a Word képletszerkesztőt használni. A táblázatok, ábrák számára a szövegben hivatkozni kell. Lábjegyzet esetén a szövegben felső indexet kell alkalmazni.

Az ábrákat, táblázatokat, diagramokat, fényképeket stb. az eredeti fájlformátumban kérjük megküldeni (pl. Excel, vagy kép-, ill. rajzfájlok). Táblázatot nem tudunk kép formában fogadni, vagy a kézirat részeként (Word táblázatként) vagy külön fájlban excel formátumban várjuk. Az ábrák fájlneve a szerzők családnéve és az ábra kéziratban belüli sorszáma legyen (pl. Szabó_Varga_Takács_01.jpg). A 300 dpi felbontással készült és 500-800 kB méretű ábrák általában megfelelő méretűek, de a kép fájlmérete inkább nagyobb legyen (akár néhány MB méretű is), mint kisebb.

Az irodalomjegyzéket a szövegközi előfordulás sorrendjében és számával, az alábbi adattartalommal kérjük megadni: a szerzők neve, a mű címe, a megjelenés helye és éve, valamint a hivatkozás művön belüli oldalszáma (p. 59-61).

Kérjük a cikk címét és rövid tartalmi összefoglalását angolul is megadni.

Híryanagok esetében kérjük a fentiek értelemszerű alkalmazását, és hírforrás (név, hely, időpont) megjelölését is.

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a beküldött anyag megjelöléséről döntsön, a szükségesnek ítélt stílusi és formai javításokat, rövidítéseket elvégezze, de a megjelent anyagok tartalmáért nem felel. Kéziratot, egyéb beküldött anyagot nem örzünk meg, személyes adatokat a feltétlenül szükségesnél hosszabb ideig nem kezelünk. Tájékoztatásul közöljük, hogy lapszámaink megjelenésükkel egy időben felkerülnek az OMBKE honlapjára (www.ombkenet.hu). A munkánkhoz nyújtott segítséget ezúton is köszönjük!

Szerkesztőség

Hat vezető iparági termék.

Warman®
zagyszivattyúk

+

Cavex®
hidrociklonok

+

Linatex®
tömlők

+

Enduron®
rosták

+

Linatex®
gumi

+

Isogate®
szelepek

=

Egy Megbízható Forrás.

A Weir nagy szakértelemmel megtervezett homokmosó berendezései kis helyigényűek és a Weir saját világszínvonalú gépegységeiből épülnek fel melyek igen magas kopásállóságú anyagokból készülnek ezért hosszú élettartam mellett maximális kinyert hasznos homok mennyiséget garantálnak.

Mindez kiegészül a Weir elkötelezett terméktámogatás csapatával, projekt mérnökeivel, szervízálózatával, egyszerű kopóalkatrész hozzáféréssel nem csak Magyarországon, de a világ 170 pontján...

A döntés az Ön kezében van.

Tudjon meg többet weboldalunkon: sandwashplant.weir

Copyright © 2020, Weir Minerals Australia Limited. All rights reserved. 202003/AU1114

WEIR
Minerals